

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxx**

zastoupená advokátem: JUDr. Václav Vlk, se sídlem Praha 8, Sokolovská
32/22

proti

žalovanému: **Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky**, se sídlem Praha 1,
Sněmovní 4

zastoupená advokátem: JUDr. Marek Nespala, se sídlem Praha 2,
Vyšehradská 21

o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podanou žalobou brojila proti tvrzené nečinnosti žalované, kterou spatřovala v tom, že dne 23. 8. 2016 odeslala na adresu žalované žádost o vrácení přeplatku na pokutě ve výši xxxx Kč, který vznikl tím, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

dne 14. 11. 2012, čj. 11 A 138/2010-61, bylo zrušeno správní rozhodnutí o uložení pokuty právnímu předchůdci žalobkyně. Žalobkyně tvrdí, že je dědička po zemřelém. Na tuto žádost reagoval místopředseda žalované přípisem ze dne 22. 9. 2016, že otázka nároku na zaplacení a případného právního nástupnictví je předmětem řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 41 C 146/2012, a že žalovaná vyčká rozhodnutí soudu v této věci. Žalobkyně s tímto postupem nesouhlasila, proto podala dne 8. 11. 2016 žádost o učinění opatření proti nečinnosti, k níž se již žalovaná nevyjádřila. Žalobkyně poukazuje na lhůtu vymezenou v ust. § 30 zákona č. 500/2014 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), která byla překročena. Domáhá se, aby soud uložil žalované povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě stanovené zákonem.

[2] Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhovala její zamítnutí. Poukázala na usnesení kontrolního výboru ze dne 6. dubna 2017 číslo usnesení 261, kterým bylo rozhodnuto o tom, že příslušnou žádost nelze věcně projednat s ohledem na nepřípustnost právního nástupnictví v oblasti správního trestání (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. 3 Ans 6/2013), které bylo dne 12. 4. 2017 zasláno jak na adresu žalobkyně, tak i do datové schránky jejího právního zástupce. Pro úplnost dodala, že zaplacení částky 50 000 Kč je předmětem řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1, sp. zn. 41 C 146/2012, kde ve společenství žalobců vystupuje i žalobkyně v tomto řízení.

[3] K vyjádření žalovaného podala žalobkyně repliku, kde setrvala na svém právním názoru i žalobní žádosti a poukázala na to, že v dané věci se domáhala vydání rozhodnutí, což příslušné usnesení kontrolního výboru žalované nesplňuje (absence uvedení ustanovení právního předpisu, odůvodnění, poučení o opravném prostředku).

[4] Z obsahu předloženého správního spisu plynou tyto (mezi účastníky co do skutkového základu nesporné) skutečnosti.

[5] Žalobkyně požádala o vrácení přeplatku, místopředseda žalované jí odpověděl, že otázka tohoto nároku je předmětem soudního řízení u civilního soudu. Po podání žaloby bylo žalobkyni a jejímu právnímu zástupci zasláno shora uvedené usnesení kontrolního výboru žalované. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 11. 2012, čj. 11 A 138/2010-61, bylo zrušeno rozhodnutí žalované lze dne 16. 4. 2010, čj. 4166/2010, a věc vrácena žalované k dalšímu řízení (zrušeným správním rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání právního předchůdce žalobkyně do rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2101, čj. KV/3.2.10/017K, jímž mj. byla právnímu předchůdci žalobkyně uložena pokuta ve výši xxxx Kč). Dne 8. 11. 2016 uplatnila žalobkyně u žalované žádost o učinění opatření proti nečinnosti.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal důvodnost podaného návrhu, vycházející přitom ze skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí (ust. § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o žalobě uvážil takto.

[7] Nejprve soud uvádí, že podle jeho názoru žalobkyně splnila všechny podmínky pro to, aby se věcně domáhala rozsudku soudu, když se svého práva domáhala pořadem práva ve správním řízení (žádost o opatření proti nečinnosti).

[8] Při věcném posouzení soud nejprve odkazuje na právní závěry zdejšího soudu, které byly vysloveny v rozsudcích čj. 11 A 138/2010-61, a 9 A 48/2015-98, kde byla zamítnuta kasační stížnost žalované rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2016, čj. 3 As 103/2016-33, s nimiž souhlasí a z nichž i při posouzení této věci vychází, aniž by bylo účelné je znovu opakovat (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná volně na webu: www.nssoud.cz).

[9] Při posouzení této věci soud vychází zejména z rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 3. 2016, čj. 9 A 48/2015-98, kde byla povaha žádosti žalobkyně dostatečně vysvětlena a rovněž bylo pravomocně rozhodnuto tak, že o takové žádosti musí žalovaná rozhodnout (žaloba současně žalobkyně byla zamítnuta toliko z toho důvodu, že se nebránila nečinnosti postupem podle správního řádu). Tato podmínka byla zhojena, proto lze konstatovat, že žalovaná má povinnost o žádosti žalobkyně rozhodnout.

[10] Nicméně, podle názoru soudu, v této věci žalovaná již rozhodla, byť po podání žaloby, a to usnesením svého kontrolního výboru ze dne 6. dubna 2017 číslo usnesení 261. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nevzala žalobu zpět a trvala na ni, a vzhledem k tomu, že při ochraně před nečinností soud vychází ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (tedy ke dni 1. 6. 2018), je nutné uvést, že o žádosti rozhodnuto bylo, a žaloba tak není důvodná, proto ji soud zamítl (ust. § 81 odst. 3 s.ř.s.).

[11] K žalobkyní uváděným námitkám v replice, že příslušné usnesení postrádá náležitosti správního rozhodnutí (např. odůvodnění, poučení o opravném prostředku) soud uvádí, že tyto skutečnosti je možné namítat v řízení o žalobě proti rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. s.ř.s., neboť i když žalobkyně považuje rozhodnutí za nezákonné či nicotné, musí se svého práva domáhat příslušnými procesními prostředky. I nicotné nebo nezákonné rozhodnutí je schopné věcného soudního přezkumu a soudy ve správním soudnictví je běžně přezkoumávají a o něm rozhodují. V řízení na ochranu proti nečinnosti však takové hodnocení nemá místa, neboť by tím soud hodnotil něco, co není předmětem jeho řízení. Předmětem tohoto řízení byla ochrana proti nečinnosti, soud tuto nečinnost v době vydání rozsudku ve věci neshledává, proto mu nezbylo, než žalobu zamítnout.

[12] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl jiné dokazování, než zjišťováním listin ze správního spisu, mezi účastníky skutkově nesporných (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Soud by nepřiznal tuto náhradu ani v tom případě, kdy je žalovaná zastoupena advokátem, neboť by se nejednalo o účelné náklady řízení, když žalovaná jako orgán státní moci má dostatečně personálně vybavený odborný aparát, aby se v soudním řízení mohla zastupovat sama.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 1. června 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu